

Ο ΛΑΓΟΣ ΚΑΙ Η ΧΕΛΩΝΑ

Ένα ανοιξιάτικο απόγευμα μέσα στο δάσος τριγύριζε ένας λαγός, όλα τα δέντρα είχαν ανθίσει και όλος ο τόπος γύρο μοσχοβολούσε. Ξαφνικά να ένας λαγός γρήγορος και χαρωπός στριφογυρίζει τραγουδώντας.

-Τραλαλά τραλαλά μα τι ωραία η ζωή τραλαλά τραλαλά μα τι ωραία που είναι εδώ.

Σε μια γωνιά βρήκε ραδίκια και στρογγυλοκάθισε για να τα φάει.

-Αχ! Τι ωραία!!!

Όπως λοιπόν ήταν αφοσιωμένος στο φαγητό του στην άκρη του μονοπατιού είδε μια χελώνα να περνά.

-Μπα! Πως από δω κυρά χελώνα; λέει ο λαγός.

-Βγήκα να μαζέψω λουλούδια από το δάσος, είπε η χελώνα.

-Έχω ξεκινήσει από τα χαράματα για να μπορέσω να γυρίσω πίσω πριν νυχτώσει αλλά κουράστηκα τόσο που δεν ξέρω αν θα προλάβω!

-Αχ! Κυρά χελώνα μου με τα τόσα μικρά και αδύνατα ποδαράκια που έχεις θα έπρεπε να ήσουν στο σπίτι σου ακόμα. Έχεις να κουβαλήσεις αυτό το βαρύ και άσχημο σπίτι που έχεις στην πλάτη. Αχ! Ποσό σε λυπάμαι!

Η χελώνα στενοχωρημένη από την προσβολή του λαγού μπήκε μέσα στο καβούκι της. Αυτός ο λαγός ήταν ανάγωγος σκέφτηκε!

Όποτε την έβλεπε της έλεγε για τα μικρά πόδια της και το άσχημο σπίτι της.

Εγώ λέει ο λαγός με περηφάνια:

-Πριν από λίγα λεπτά ήμουν εκεί κάτω στην πόλη και τώρα να είμαι εδώ στρογγυλοκαθισμένος και τρώω με την ησυχία μου μέσα στο δάσος, αλλά όπως βλέπεις έχω μεγάλα και δυνατά πόδια εγώ και έτσι κάνω μεγάλες αποστάσεις μέσα σε ελάχιστα λεπτά. Αυτά μόνο εγώ μπορώ να τα κάνω!

Ξαφνικά σταματήσει ο λαγός το φαγητό και λέει:

-Άκουσε χελώνα, μου ήρθε τώρα να μια ιδέα. Θα σου πρότεινα να κάνουμε αγώνες ταχύτητας, ε! Τι θα έλεγες και εσύ για αυτό; Γιατί εγώ το βρίσκω παρά πολύ ωραίο.

Η χελώνα αισθάνθηκε ακόμα πιο πικραμένη από τον τρόπο που της μίλησε ο λαγός και χωρίς να το καλοσκεφτεί πήρε την μεγάλη απόφαση.

-Αν θες, κυρ λαγέ, να παραβγούμε στο τρέξιμο ας γίνει η επιθυμία σου αλλά να είσαι σίγουρος πως θα το μετανιώσεις πολύ πικρά.

Του λαγού του κόπηκε η ανάσα. Ποτέ δεν περίμενε να πάρει τέτοια απάντηση από την χελώνα. Ακούς εκεί για όνομα του θεού τι θράσος είναι κι αυτό που έχει η χελώνα!

-Εντάξει λοιπόν, αγαπητή μου χελώνα, θα γίνει ο αγώνας και θα δούμε ποιος θα γελάσει τελευταίος γιατί εγώ θα νικήσω!

Το νέο διαδόθηκε από άκρη σε άκρη μέσα στην πόλη και άρχισαν να μαζεύονται διάφορα ζώακια για να παρακολουθήσουν αυτούς τους πρωτότυπους αγώνες.

Αμέσως όλα μαζί τα ζώα άρχισαν την προετοιμασία του αγώνα. Το κάθε ζώακι ανέλαβε έναν τομέα. Άλλο ζωγράφιζε τα νούμερα των αθλητών, άλλο καθάριζε το μονοπάτι που θα γινόταν ο αγώνας, άλλο έκοβε ξύλα και έβαζε πινακίδες στην αρχή και στο τέλος της διαδρομής. Όταν ήρθε η στιγμή της εκκίνησης τα δυο ζώα δίπλα δίπλα ήταν πολύ αστεία.

Σε λίγο δόθηκε επιτέλους το σήμα της εκκίνησης από το λιοντάρι που ήταν ο αρχηγός του δάσους.

-Μαρς!!!

Ο λαγός έδωσε αμέσως ένα τίναγμα και με μεγάλες δρασκελιές γρήγορα απομακρύνθηκε στο βάθος του δάσους.

Η κακομοίρη χελώνα όμως βαριανασαίνοντας άρχισε να σέρνει το βαρύ καβούκι της ως την άκρη του δρόμου. Τα ζώα όλα άρχισαν να γελούν εις βάρος της. Σε λίγο όμως ο λαγός που ήταν πολύ κουρασμένος έκατσε κάτω από μια μεγάλη βελανίδα για να ξεκουραστεί, αφού ήταν σίγουρος πως η χελώνα θα έκανε πολλές ώρες για να φτάσει εκεί.

-Ας κάτσω λιγουλάκι να ξεποστάσω. Έξαλλου εγώ θα είμαι ο νικητής.

Ένας ποντικός που είδε τον λαγό να κάθεται πλησίασε και του είπε:

-Ε! τι κάνεις εκεί, κυρ λαγέ, και έκατσε στον ίσκιο; Κουράστηκες ή τέλειωσε ο αγώνας;

-Όχι δα! Απάντησε ο λαγός, απλώς αγαπητέ μου η χελώνα πάει τόσο αργά που εγώ μπορώ να ξεκουραστώ και να φάω όσο θέλω και να πιω και να κοιμηθώ ακόμα κομματάκι.

-Αν είναι έτσι κόπιασε να φάμε εδώ μαζί λέει ο ποντικός. Το λιβάδι αυτό ξέρεις είναι δικό μου και είναι καταπράσινο από το χορτάρι όπως βλέπεις. Σε καλώ λοιπόν για φαγητό.

Λαγός και ποντικός έκατσαν και άρχισαν να τρώνε λαίμαργα ότι χορταρικό βρισκόταν μπροστά τους. Όλη όμως την ώρα αυτή που έτρωγαν με την ησυχία τους η χελώνα προχωρούσε αργά αλλά σταθερά και όλο και περισσότερο πλησίαζε το σημείο που ήταν ο λαγός.

Εν το μεταξύ ο λαγός και ο ποντικός τέλειωσαν το φαγητό τους και ο ποντικός ανέβηκε να κοιμηθεί στην τρύπα ενός δέντρου που είχε μετατρέψει σε φώλια.

-Αχ! Πως νύσταξα!!! Αχ!

Μόλις ανέβηκε επάνω βλέπει την χελώνα να πλησιάζει και λέει στον λαγό:

-Ε! κυρ λαγέ Ε! φιλέ μου η χελώνα πλησιάζει δεν πιστεύω να σε πάρει ο ύπνος και να χάσεις τον αγώνα;

Ο λαγός χωρίς να δώσει σημασία σε αυτά που του είπε ο ποντικός συνέχισε να τρώει διάφορα λαχανικά από τον τριγύρω κήπο ώσπου τον έφτασε και τον πέρασε η χελώνα.

Τα αλλά ζώα που είχαν μαζευτεί τριγύρω με κομμένη την ανάσα παρακολουθούσαν την χελώνα να περνά μπροστά από τον λαγό. Ξαφνικά με μια δρασκειλιά ο λαγός παίρνει φορά και προσπέρνα την χελώνα. Εξαφανίστηκε στο βάθος του δρόμου κάτω από της ζητωκραυγές όλων των ζώων που παρακολουθούσαν.

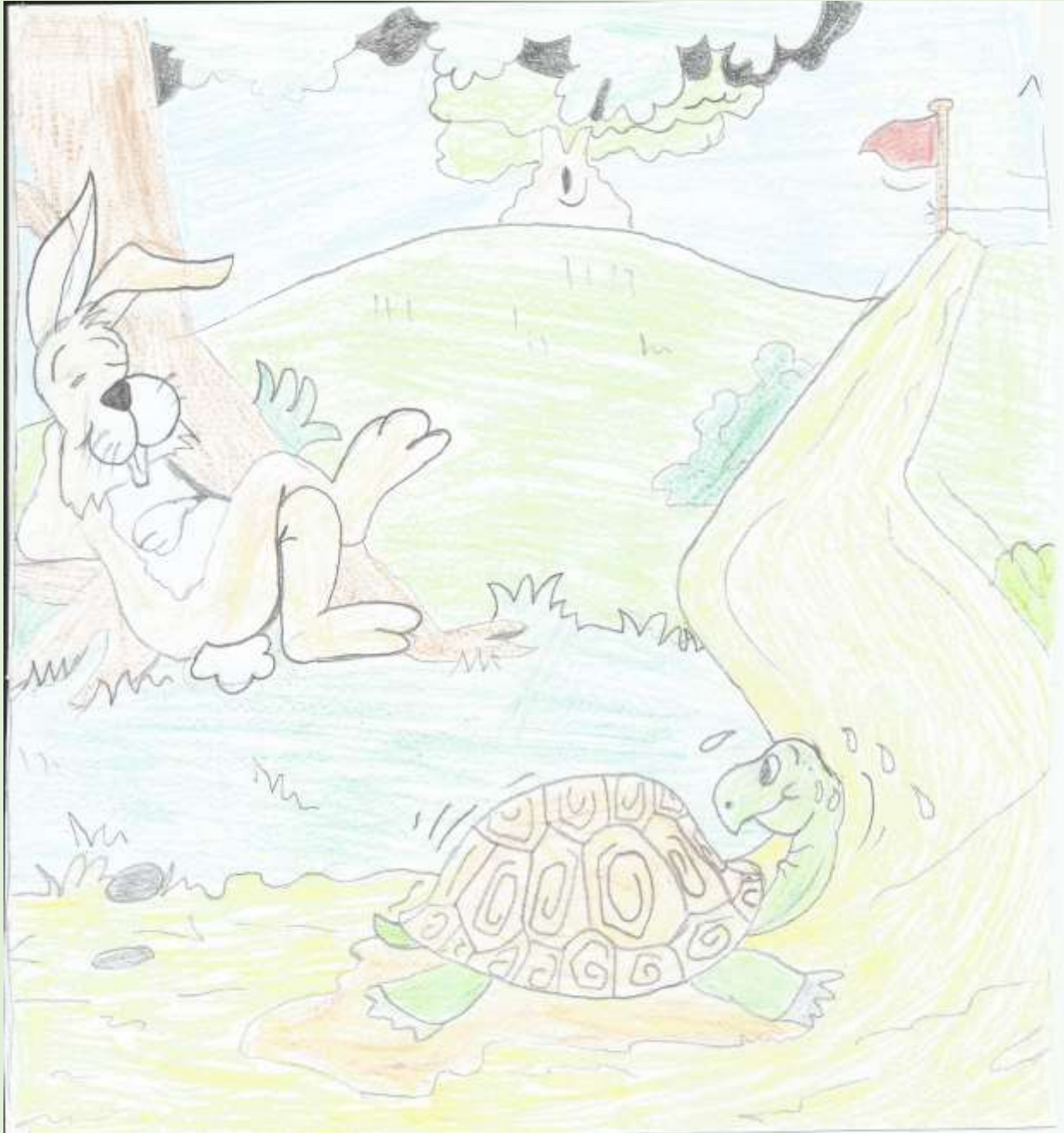
-ΖΗΤΩ! ΖΗΤΩ ο λαγός! ΖΗΤΩΩΩΩ!!!

Σε λίγο ο λαγός έφτασε σε ένα μικρό ξέφωτο όπου εκεί τον περίμεναν αλλά ζώα. Μόλις τον είδαν και αυτά άρχισαν να ζητωκραυγάζουν και να χειροκροτούν.

-ΖΗΤΩ! ΖΗΤΩ του λαγού! ΖΗΤΩΩΩΩ!!!!

Οι κραυγές και τα χειροκροτήματα των θεατών έκαναν τον λαγό ακόμα περισσότερο να υπερηφανεύεται για τις επιδόσεις του.

-Αχαχαχαχ!!! Ποιος είμαι εγώ ποιος είμαι εγώ;

Νομίζοντας πως η χελώνα βρισκόταν ακόμα πίσω. Λίγα μετρά πριν το τέρμα έκλεισε τα μάτια πήρε μια βαθιά αναπνοή και έβαλε τα δυνατά του να φτάσει πιο γρήγορα. Τέντωσε το στήθος μπροστά και πέρασε με άνεση την άσπρη γραμμή του τέρματος περιμένοντας να ακούσει το πλήθος να ξεσπά σε χειροκροτήματα και ζητωκραυγές για την περίτρανη νίκη του, αλλά ούτε άκουσε ούτε είδε κανέναν να περιμένει στο τέρμα.

-Έμενα ψάχνεις αγοράκι; Του είπε η χελώνα που ήταν κρυμμένη πίσω από ένα δέντρο.

Ο λαγός δεν πίστευε στα μάτια του αλλά ούτε και στα αυτιά του βεβαία.

-Χαζέ λαγέ! είπε η χελώνα. Είδες τι έπαθες για να είσαι περήφανος και εγωιστής; Την ώρα που εσύ χάζευες και ήσουν σίγουρος πως θα νικήσεις εγώ περπατούσα αργά αλλά σταθερά. Να σου γίνει μάθημα αυτό και άλλη φορά να μην υποτιμάς τις δυνάμεις των άλλων και ποτέ να μην ξαναυπερηφανευτείς στη ζωή σου.

-Αχ! Τι έπαθα; Τι το ήθελα εγώ να φωνάζω συνέχεια ποιος είμαι εγώ ποιος είμαι εγώ; Αχ! Κακό που με βρήκε!!! Είπε ο λαγός και έτρεξε να κρυφτεί.

Έτσι του έγινε μάθημα να μην υπερηφανεύεται πια και έζησαν όλοι καλά και εμείς καλύτερα!!!

ΕΒΕΛΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ